

LAKIALOITE 62/2003 vp

Laki sairausvakuutuslain 22 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Lakialoite liittyy vasemmistoliiton eduskuntaryhmän lakialoitepakettiin, jolla haastamme hallituksen kamppailuun köyhyysongelmia vastaan. Hallitus sivuuttaa ohjelmassaan köyhyysongelman viittaamalla vain pyrkimyksiinsä kohentaa työllisyyttä.

Pienimpien etuuksien korottaminen on tärkeää köyhyysongelmien voittamiseksi, sillä useiden eri tutkimusten mukaan köyhyyden pääsyy ei ole vain pitkään jatkunut työttömyys, vaan myös perusturvan riittämätön taso. Köyhyyttä on vähennettävä molempiin syihin vaikuttamalla.

Ryhmä esittää äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan vähimmäistason korotuksen lisäksi erillisillä lakialoiteilla asumistuen omavastuun poistamista toimeentulotuesta, opiskelijoiden asumislisän ympärivuotistamista, lapsilisän toimeentulokivähenteisyyden osittaista poistamista sekä kansaneläkkeen, opintorahan ja yhdistelmätuen tasokorotusta.

Näistä vasemmistoliiton eduskuntaryhmä tekee ryhmäaloitteet ja tämä aloite on yksi niistä. Hallitus esittää mittavia veronkevennyksiä kaikkiin tuloluokkiin palkansaajille, mutta kyseessä olevien etuuksien saajat eivät pääse nauttimaan hallituksen veronalennuksista.

Hallitusohjelmassa hallitus esittää äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan vähimmäistason korottamista vuoden 2005 alusta. Myöhemmin julki tuodun lisäpöytäkirjan ja viime viikkoina julkistettujen sosiaali- ja terveysministeriön ministeriöiden pitämien neuvottelujen mukaan korotus olisi kuitenkin korkeintaan 5 euroa päivältä. Se

on aivan riittämätön ja toteutetaan liian myöhään.

Suomessa syntyy lapsia vuosittain noin 55 000. Tästä määrästä äideistä noin 25 %:lla äitiyspäivärahan tai vanhempainrahan määrä on pienempi kuin työttömyysturvan peruspäivärahan määrä. Kelan maksama sairauspäiväraha oli vuonna 2002 keskimäärin 41,10 euroa päivässä, mutta vanhempainraha äideille keskimäärin vain 33,70 euroa päivässä ja isille 54,10 euroa päivässä. Vanhempainrahaa saaneiden äitien määrä väheni lähes tuhannella vuodesta 2001 vuoteen 2002.

Lapsiperheiden taloutta rasittavat usein samaan aikaan myös suuret asumiskustannukset, opintolainat ja korkeat päivähoitomaksut. Suurin ongelma on kuitenkin äitiys- ja vanhempainrahan vähimmäistason alaisuus. Nuorten naisten työmarkkinoiden arkipäivää ovat nykyisin pätkätyöt ja osa-aikaiset työt. Muun muassa näillä seikoilla selittyy vähimmäispäivärahaa saavien äitien suuri määrä.

Monet äitiyttä suunnittelevat ovat pakotettuja hakeutumaan opintojen jälkeen pitempiaikaiseen työhön saadakseen ansiosidonnaisen päivärahan, koska vähimmäistaso on aivan liian pieni. Tämä on osittain johtanut siihen, että ensisynnyttäjien keski-ikä on noussut jo huolestuttavan korkeaksi. Näistä syistä vähimmäistasoa ehdotetaan korotettavaksi täysimääräisen työttömän peruspäivärahan tasolle jo 1.1.2004 alkaen eli tasosta 10,09 euroa päivältä vähimmäistasoon 23,03 euroa päivältä.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

*että eduskunta hyväksyy seuraavan la-
kiehdotuksen:*

Laki

sairausvakuutuslain 22 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 22 §:n 1 momentti,
 sellaisena kuin se on laissa 1303/2002, seuraavasti:

Äitiys-, isyys- ja vanhempainrahan määrä päivältä on yhtä suuri kuin 16, 17 sekä 18 a §:ssä tarkoitettu päiväraha. Äitiys-, isyys- ja vanhem-

Helsingissä 12 päivänä kesäkuuta 2003

Anne Huotari /vas
Mikko Kuoppa /vas
Outi Ojala /vas
Pentti Tiusanen /vas
Suvi-Anne Siimes /vas
Kari Uotila /vas
Markus Mustajärvi /vas
Unto Valpas /vas
Annika Lapintie /vas

Erkki Virtanen /vas
Veijo Puhjo /vas
Martti Korhonen /vas
Jaakko Laakso /vas
Iivo Polvi /vas
Matti Kauppila /vas
Matti Kangas /vas
Esko-Juhani Tennilä /vas
Minna Sirnö /vas